

భవ్యభావాలు కల్గిన భారతీయ

దివ్యసంస్కృతి తత్వంబు తెలుసుకొనగ

భారతీయులు యత్నింప నేరరైతి.

ఇంతకంటెను దౌర్భాగ్యమేమి కలదు.

శ్రేమరూపంబు బ్రహ్మంబు శ్రేమ మయము

శ్రేమ శ్రేమతో సంధింప నిమమగును

కాన శ్రేమను పూర్తిగా కలగి యున్న

అద్వితీయంబు చెందగ నర్హుడగును.

శ్రేమ స్వరూపులారా!

సత్యమవద ధర్మం యర. సత్యమును పలకమని ధర్మమను అచరించమని భారతీయుల ప్రాణిన
 ప్రాణిన పేద శాస్త్ర ఉపనిషత్తుల ప్రమాణము. ఈ సత్యధర్మములు మానవ శ్రేయస్సుకు పరమ సోపానములు.
 వీరవే పురాణములు కూడను సత్యమేవ జయతే సత్యమే జయమును కలగిస్తుంది. సత్యమే విజయమును
 తెచ్చుంది. సత్యంనాస్తి పరోధర్మ్య సత్యమి కంటె మించిన ధర్మము లేదని పురాణములు ప్రకారము సత్య
 తో వచ్చాయి. సత్యమన్నది దైవస్వరూపము. కనుక యీ సత్యస్వరూపము విష్ణునించి మన జీవితములో
 భగవదనుగ్రహమునకై పాటు పడెలని అనేక విధములైన మార్గములు అనుసరించటము వెట్టి తనము.
 భాగవతము మురింత కథనమైన మార్గము ననుసరిస్తూ వచ్చింది. పరికి భాయన దానికంటె పాపమున్నదా
 అన్ని. ఒకొక్క సమయమందు భూదేవి విలపించి నట్లుగా భాగవతము నిరూపించింది. 'ది భగ
 వతుణా! ఎంతటి పాపమునైనను నేను మోయగలను గాన సత్యమేమని నేను మోయలేను అని విలపించి
 వచ్చు. సత్యమనను పేదము, శాస్త్రము, యితోహాసము, పురాణములు, భారతము, భాగవతము లో పది
 త్తరచనలన్నీ ఎంతయో విలువనందిస్తూ వచ్చాయి. ఉపనిషత్తులు కూడను సత్యస్వరూపమును వివరియో
 యి. సత్యస్వప్రమర్షి తత్వం ధర్మస్వప్రమర్షి తత్వం. అని నిరూపించింది. విట్ట కష్టములందైనా, విట్టి ఘోర
 ఉత్పల్లందైనా సత్యమును మాత్రము వదులకు. ఆనవ్వును చేతనే నీ కష్టములు సాధించు అని బృహ
 యోగోపనిషత్తు నందు సత్యమనే ప్రకాశిస్తూ వచ్చింది. సత్యమనకై రాజ్యమును అలుచిడ్డలను త్యక్తింపి
 డైకడ పటికి కౌటికాపరిగా నుండుటయే సత్యబోధి ప్రమాణము. విశ్వామిత్రుడు అనేక విధములుగా

కట్టకడ పటికి హరిశ్చంద్రుని సత్యమును చక్కగా గుర్తిస్తూ వచ్చాడు. కనుక సత్యముతో జగత్తును సా
 మెదలుమే కాక జగదీశ్వరుని కూడను వశము గావించుకోవచ్చు. ఆ నాటి భారతదేశముందు యీ సత్యధర్మ
 ముది కోల్పోవటం చేతనే సామాజిక వికృత్యము వృద్ధి, జాతి మమత్వమును మనము చేకూర్చుకో తో వా
 తిస్తాము. అర్చితము గావించవలసినది సత్యమునకే. 'సత్యవచనాయనమః' 'సత్యప్రియాయనమః' 'స
 త్యహితాయనమః' రామ, కృష్ణుడి అస్త్రాత్మక నామములందు కూడను యీ పవిత్ర సత్యమును ప్రబోధి
 తు చచ్చాయి. సత్యమును కాపాడే నిమిత్తమై శ్రీరామ చంద్రుడు అడవులకు వెళ్లవలసి వచ్చింది. ఇద్దోరు
 మిత్రమునకు ఆడిన మాట తప్పటమే గావు ప్రమాదమని బోధిస్తూ వచ్చాడు జాబాలి దగ్గర. ప్రపంచ
 ముందు భగవంతుడు సత్యస్పృహనుగా నిర్మిస్తున్నాడు. ప్రతి భారతీయునకు సత్యరాధన ప్రధానమైన
 పాత్ర.

శ్రీనాథుడు మహా పండితుడు. అతడు సింగభూపాలుని ఆస్థానపండితుడుగా వున్నాడు. అతని
 ముది వైదిక వాచన దగ్గరకు వచ్చి నిషేధింకమునకు నేను జాతి పడు తున్నాను. హతనా! నీ భాగవతమును
 మహా భూపాలునికి అంకితము గావించమని అడిగాడు. మహారాజునకు నీ భాగవతము అంకితము గావించి
 తప్పదు నీకు అనేక రకములైన సిరిసంపదలు అందిస్తాడని అన్నాడు. హతన చెప్పాడు రాజాధి రాజు మహా
 రాజు రాజులకు ఆడైనట్టి శ్రీరామ చంద్రుడు వుండగా యీ భాగవతము యివరులకందించటము నాకు యి
 యిష్టములేదు అన్నాడు. సర్పలకు ఆంధ్రాక్షక భిక్ష, చౌకిక భిక్ష, బౌతిక భిక్ష, ధార్మిక భిక్ష అందించేవాడు భగ
 వంతుడే. ఇంత లోకాన్ని సాకేటే ముటి పరమాత్ముడు నన్ను సాకలేనా! అనే విశ్వాసము హతన యందు గాధ
 ము ప్రదేడి. ఆ విధమైన పట్టుదలతో వుండేవాడు హతన. ఆ పట్టుదలకు శ్రీనాథుడు కోపించి యితడు
 మేలము అహంకార ప్రియుడుగా వుంటున్నాడని సింగ భూపాలునికి ఫిర్యాదు చేశాడు. రాజును చాలా త్రోవ
 తు కరిగింది. తన సిపాయిలను పంపించి యీ భాగవతమును తననుకురవ్వజ్జిన్నాడు. ప్రాణమువైతూ యి
 యిష్టా! సిద్ధముగా వున్నాడుగానీ హతన భాగవతమును యిచ్చటానికి సిద్ధముగా లేడు. అప్పుడు రాజాగారి
 అర్జున వేద ఆయింటికి అగ్నిపెట్టారు. హతన వుర్ధ్వస్థున్నాడు. 'రామ చంద్రా నీ కథలను నన్ను రక్షించుకో
 తోవతున్నావా? భక్తులను రక్షించటం అలావుండనే నీ కథలను నన్ను రక్షించుకోటానికి ప్రయత్నించు
 తో అన్నాడు. కన్నులు మూసుకున్నాడు. భాగవతము అక్కటి మాత్రమే కాలకుండా అట్టే నిచ్చి వుంది. ఈ మ
 హాత్మకమైన విశిష్టమును సింగభూపాలుడు తిన్నాడు. అప్పటినుండి సింగభూపాలుడు కూడా రామ భక్తి
 ము మాతాపాయాడు.

భక్తుని భావములు ధృఢమైనవిగను, నిశ్చలమైనవి గను, నిర్భలమైనవిగను వుండవచ్చుడే
 అందుకు అన్ని విధములా రక్షించటానికి ప్రానుకుంటాడు. కానీ యీ కల ప్రభావము చేత నీ భక్తి మం

అర్థమనకు కడలి పోవుచున్నది. దీనికి మూలకారణము భౌతికమైన వాధలే. మానసికమువంటి మా
 మనస్సును మన బాగునకు అమ్ముకొనుటకు పాల్పడు తున్నాడు మానవుడు. నిజమంగా యీ మానవత్వము
 అదే తమ గుర్తింప వుంటే యీ విధమైన విషయవసనలకు యీ మాత్రము బానిస కాదు. భగవంతుని నామ
 ము మొక్కతలువ తాను గుర్తించుకోలేక పోతున్నాడు. తులసిదాసు చెప్పాడు రత్నము ఎలువ తెలియని ఇం
 దును ఎక్కడ అంటే అక్కడ పారవేస్తారు. నామ రత్నపు విలువ మెట్లుమొదట మనగుర్తించటానికి ప్రయత్నిం
 చుంటే మరొకూడను యీ నామరత్నపు గుర్తింప వర్తించుటో వచ్చింది. యీ నామ రత్నమనెడి మనస్సుగా
 అ ప్రతిమానవుడు త్రొగవలసినది బోకాఫోటాకాదు. నామరత్నము.

భగవంతుని నామమును వృధయి పోవడమునందు స్వేచ్ఛలముగా ప్రతిష్ఠ చేసుకున్న క్షత్రి
 కులై భాషలు అంటువు. పాశ్చాత్యుడేకమందు సాక్రేటోస్ అనే మహా పండితుడు వుండేవాడు. అతడు గొప్పవేదాం
 తులక సాక్రేటోసు యువకులను దగ్గరకు చేర్చుకొని వారికి సరియైన ప్రతిష్ఠాభాష బోసేవాడు. కానీ దీనిని
 అతడు అర్థము చేసుకోలేదు. ఎవరెవరి భావములు పురస్కరించుకొని జారు అర్థము చేసుకుంటారు. దీనిని
 మనస్సులు మరడే ముందే మతిర్చిస్తుంటారు. ఒక్కొక్కతల పేరుపేరుగా వుండి నప్పుడు తలంపులు కూడా
 మనస్సులు వుంటాయి. అందరి మనస్సులు ఒక్కటై వుండవు. పుస్తానుసారంగా యీ అభ్యుప్తము ప్రాప్తిస్తుంది.
 సాక్షాత్తు యువకులకు జోసిన ప్రబోధాన్ని అనేక మంది అనేక రకములుగా విమర్శిస్తూ వచ్చారు. కానీ తాను బోసే
 ప్రబోధమైన భాషలు విని వారి మాత్రమే అర్థమవుతుందిగానీ చూచేవారికి అర్థంకాదు. అనేక మంది రాజుకు
 ప్రబోధము చేస్తూవచ్చారు. యువకులందరు సాక్రేటోసు వద్దకు చేరుతున్నారు. మన దేశ రక్షణకు యుద్ధభాషలు
 అ ఒక్క యువకుడైనా అడుగుపెట్టటం లేదు. దీనికి తగిన చర్చాభివృద్ధిని కంప్లెంట్ చేశారు. ఆ
 యువకులు సాక్రేటోసుపైన చాలామీతిగా వుండేవారు. ఆ యువకులను బాగా ప్రేమగా చూచుకునేవాడు.
 కానీ ఆ Love for Love అనే సత్యాన్ని ఎవరు గుర్తించుకోలేదు. ఈ నాడు Love for material. దీనిని
 చూచేవారు Love for Love ను అర్థము చేసుకోలేదు. ఈ లోకములో ప్రతిపదార్థమున్నా కార్యకామమునకు మరు
 తే ఈ మారేటువంటి, కదిలేటువంటి పదార్థమునైనై దీనితమును అంతము చేయటము సరియై
 వుండకాదు. ఈ విధముగా విషయ బోధన చేసేటప్పుటికి సాక్రేటోసును అనేక విధములుగా హెచ్చరిస్తూ వచ్చాడు
 కానీ కానీ అతని నమ్మకము అతనిది. అతని సత్యము అతనిది. భగవంతుని సత్యము గుర్తించటము
 అతనికి సాక్ష్యము కాదు. త్రిగరాజు కూడా అదే చెప్పాడు తెలియ లేదురావూ! భక్తి మార్గము. ఈ ప్రజలు
 భక్తి మార్గమును గుర్తించటానికి ప్రయత్నించటంలేదుకొవలం భక్తి మార్గమును గుర్తించుటకు మాత్రమే
 ప్రయత్నిస్తున్నారు.

శక్తి చదువులన్ని భక్తిలో చదివారు
 మక్తి చదువులెవరు ముందుకారు
 ఇట్టివారు నన్ను ఎటుగంగ నెత్తరా
 ఎట్టి చదువులుండి ఏమి ఫలము?

మన మనసు కేవలము లోకకమైన, భౌతికమైన మార్గములలో ప్రవేశపెడుతున్నారు. నానీతివచ్చిన
 వచ్చిన నన్నుమైన ఆత్మీయతము గుర్తించుటకు మనము తగిన క్షుణ్ణి చేయటంలేదు.

నేటి చదువు తెలివితేటలను పెంచు
 కొంచెమైన గుణము పెంచుచోడు
 కోటి విద్యలుండి గుణము లేకున్నచో
 నీ బవయేమి? వాని ఫలముదేమి?

నేటి ప్రస్తుతాల చదివిన తల ఒకపెద్ద లైబ్రరీ వంటిది. ప్రస్తావన ముస్తావన ఒక్కటే ఉంది. త్రా
 వైట్ లో అవ్వతుంది. నాడ్రాసు విషయములో పిల్లల తల్లిదండ్రుల చక్కగా గుర్తించుకోలేని చువ
 రాలు నాడ్రాసుకు ఉత్తిక వర్ణంబాడు. దేశభక్తి గాన ఉపయోగపడవలసిన యువకులు యీనా
 ద్రావలము ఆస్తి యీకమున పిచ్చి బాధలలో ప్రవేశించారు. ఇలాగ పిల్లలను నాడుచోరారు కను
 కి నాడ్రాసుకు ఉత్తిక అన్నాడు. ఈ వార్త విన్నాడు నాడ్రాసు. నమ్మకున్నాడు. దీనివలన చాలా ప
 త్తివైనది. చాలా ఎటైనది. దీనికొక లక్ష్యము వుంటున్నది. ఇలాంటి పత్తివైన దీనివలన మన
 దిల్లెరుద్దైన రాజు చేతిలో చచ్చేవాకంటే పత్తివలన వుండేయలైన నాభక్తుల చేతులలోనే నేను
 మరణించాలని ఆశించాడు. అప్పుడు ఒక ముచ్చాక్షుణ్ణి పలచి బహుశుని పంపించి విషయ
 తెలియించి అందరు కలసి దానిని నిర్ణయం కలపమన్నాడు. ఇంత ఉన్నప్పుడు దీనివలనను గడచి
 దిల్లెరుద్దల చేతిలో నేను చావకొండదు. నానీతియవైన భక్తులు, యువకులు వారి చేతులలో
 చావటం నాకు ఏరవలనాంటి యని వారిలో నీటిలో ఆరిపోవు కలపించుకొని అందరికీ నిరీతి
 కి ఉదర్థము నందించి మరణించాడు.

అనగా దీని అందరూమే ఏమిటి? పత్తివలన వున్నాననా యిచ్చాడు గానో వుణము
 కలదు. ఈ నాడు పత్తివలన ఎట్టి వుణమున అందరినీ తెలు. వుణమునకు కూడను వుణమున
 అందరినీ తెలు. దేని? వుణమున అందరినీ తెలు? కేవలము అందరినీ తెలుగములను వుణమున
 అందరినీ తెలు? ఈ అందరినీ తెలుగము నీవేనైనది కాదు. ఇందరినీ తెలుగము నీవే అనుభవము
 వుణముగా అందరినీ తెలు. ఇది చాలా వారములు. ఇందరినీ తెలుగము నీవే అనుభవము

అప్పుడు. త్రితయగమనందు రక్షసులు కూడా దైవత్వమును చక్కగా గుర్తించుకుంటూ వచ్చారు. మారీచు
 అమోకందరికి తెలుసు. ఇటుక కుమారుడు, రామ లక్ష్మణులు లుద్దురు విశ్వామిత్రుని యాగ సంరక్షణకై వే
 లుచున్నారు. యజ్ఞము ప్రారంభ మయ్యేటప్పటికి ఇటుక ప్రవేశించింది. ఇటుకని ఒక్కరింటిలో కొట్టికొడు
 తును తల్లి మరణించిన బాధ భరించుకోలేక మారీచుడు వచ్చాడు. మారీచుని వ్యధయాన్ని గుర్తిం
 చున్నాడు కనుక శ్రీరామచంద్రుడు అతన్ని చావ గొట్టలేదు. అతని వలన యింక ముందు ముందు చరుగ వ
 యే కర్మములు రింబులు. వ్యధయ మెరిగిన వాడు భగవంతుడు. భూత భవిష్యద్వర్త మనములు గుర్తిం
 చును వంటివాడు భగవంతుడు. తన సంకల్పములకు మారీచుడు మార్గదర్శకుడని విశ్వసించాడు. ఒక్క
 యింక వేసేటప్పటికి కొన్ని మైళ్ల దూరము పెళ్ల పడ్డాడు మారీచుడు ప్రాణాన హితంగా. అప్పుడు మారీచుడు
 తన యొక్క నశ్రిని రాముని యొక్క పవిత్రతను రాముని యొక్క దివ్యత్వమును చక్కగా గుర్తించుకున్నాడు
 రాముని సమయంలో రావణుడు మారీచుని పితచాడు. నీకొపవరకాని మిత్రమై నేను వేసే ప్లానులో
 ముట్టక సూత్రధారిగా వుండాలన్నాడు. పర్వశాలనుండి రామలక్ష్మణులను దూరము గాఠించే పనిలో నీవు పాత్ర
 వహించాలన్నాడు. మారీచుడు చేతులు జోడించుకొని 'రక్షసురాజా! శ్రీరామ చంద్రుడు సాక్షాత్ భగవంతుడు.
 రాముని కృతీ సామర్థ్యములు నశక్తి సామర్థ్యములు అణుమాత్రమైనవి. నీవు యీపాప కర్మమునకు పూనుకోవద్దని
 చెప్పాడు మారీచుడు- 'విననకలె' విపరీత బుద్ధికి' విననకలము వచ్చేటప్పటికి విపరీత బుద్ధులు వుండ
 తుంటారు చెడ్డవు తుంది. చెడ్డమంటే అవుతుంది. అప్పుడు రావణుడు చెప్పాడు. మారీచా! ప్రభువైన నా
 లకు మరెవరి పాపములను చేత శిరస్సు కింది స్త్రానన్నాడు. అప్పుడు రక్షసుడైన మారీచుడు తలచాడు: 'భూ! ఈ
 కర్మముని చేతిలో నేను చచ్చేదానికంటే రామచంద్రుని చేతిలో చావటం ఎంత అధుష్టము. ఈ విధమైన
 కర్మ వాకు వద్దని అప్పుడు మారీచుడు జియే రూపము ధరించి పర్వశాలకు వచ్చాడు. రక్షసులు కూడను
 చావంతుని చేతిలో చావతి, భగవంతుని సన్నిధిలో వుండాలి, భగవంతుని కర్మములో జీవితము లంకిత
 ము లెవరి అనే భావాల ఆనాడు రక్షసులందు కూడను ఆవిర్భవిస్తూ వుండేవి.

3) రామ యీ కల ప్రభావము చేత మనవృత్తి కూడను విజ్ఞాన ప్రజ్ఞన సుజ్ఞానము లుండినప్ప
 డి యీ దివ్యమైన భావములు మనస్సులో ప్రవేశించటం జెడు. దివ్యమైన భావములు మన వ్యధంతువు
 లు వుండాలి. చుచ్చమైన భావములు దీనిని కష్టపెస్తున్నాయి. ఇది కేవలము లౌకిక వాదాప్రభావమే. ఇవి
 రామ అకర్షణోచుంగా వుంటాయి. దీనికి తగినట్టుగానే భక్తులయొక్క వ్యధయాల ఆవిధమైన ఆకర్షణ
 లు సుకొలుస్తాయి. పాప కర్మము దోషమని గుర్తిస్తారు. పుణ్యకర్మము చాలా పవిత్రమని చెందిస్తారు. కా
 కి పుణ్యకర్మములకు ముందంజ వేయరు. పాప కర్మములు చెడ్డవని తెలిసి కూడను ముందుజ వేస్తుంటూ
 ది 'పుణ్యకృతీ సమి క్షేంతి పుణ్యం సక్తంతి మనవరి, నపాప ఫలవిక్షంతి పాపం కుర్వంతు యత్తుతే'

మన పుణ్యక్షేత్రము కొవలని కోరవారు గన పుణ్యక్షేత్రములు చేయడు. పాప ఫలము వద్దంబుగా గన
మన పుణ్యక్షేత్రము చేస్తున్నాడు. మానవులు దురాత్ములుగా మాత్రం వాచునారు యీ కల ప్రభావము చేత. ఇలాంటి
చేతుకుట్టి తన వారికి దైవానుగ్రహము ఎలాగో ప్రాప్తించ గలడు?

ఎట్టి కష్టములరదైనా, ఎట్టి బాధలయరదైనా డిష్టిరత్నమును మనంవహించాలి. ఏది జరిగి
తాపముతో కోసమనే సన్నివేశమును అభివృద్ధి పరచు కోవాలి. 'కష్టే ఫలం' 'స సుఖం లభతే సుఖం' సుఖ
ముందు సుఖము రాదు. ప్రేమ స్వరూపులారా! కష్టమునుంచే మనకు సుఖము వస్తుంది. ఇరవైనాలుగు గంట
మొత్తం కండిషన్ రూమ్ లో కూర్చుని వుంటే ఎయిర్ కండిషన్ విలువ మనకు తెలియదు. ఒక గంట
మొత్తం జరిగి ఎయిర్ కండిషన్ లో కూర్చున్నప్పుడు ఎయిర్ కండిషన్ విలువ తెలుస్తుంది. దివ్యస్మైల సన్నిధి
లో వుండినప్పుడు ఆ పెన్నిధి ప్రభావము వారికి అర్థము కాదు. బయట ప్రపంచమునకు వెళ్లి తాళక డివి
షన్ గాది ఆరోగ్య బాధలను అనుభవించినప్పుడు యాదివృత్తమునేది జ్యోతికి వస్తుంది. ఎందుకు పూర్వము
ప్రార్థనలతో ప్రయత్నించకూడదు? భక్తి అనగా భజనలు చేయటం కాదు. భక్తి అనగా జపం చేయటం
కాదు. భక్తి అంటే ధ్యానము లో కూర్చుంటుంది కాదు. భక్తి అంటే పూజలు చేయటం కాదు. ఇవన్నీ కుంభాకార
కాదు. అనేక మంది జపం చేస్తూ వుంటారు. ఒకవైపున మూలతిరుగుడు వుంటుంది. వయలూములో కూర్చు
కుంటూ వుంటారు. ఏమిటి యీ జపము? ధ్యానములో కూర్చుంటారు. ఎక్కడెక్కడో ఆభిసలుకు
కుంటూ వుంటారు. ఈ రకమైన డిష్టిరత్నము తన జపానామములు చేసే దానికంటే సేవ చేయటం
చాలా మంచిది.

భక్తి అనగా రెండేరెండు అక్షరముల నారము. ప్రకృతి వైవిధ్యం పరమాత్మపై అనుభవం యే
భక్తి. భగవంతునిపై ప్రేమ చేత నివృత్తావస్థలో చేయి అదే భక్తి. దీనినే ఉపనిషత్తులు కూడను 'సర్వ
భక్తి భగవత్ప్రత్యర్థం' అన్నారు. ఉద్దేశాలు చేయకూడదని చెప్పటం లేదు. వ్యాపారము చేయకూడదని చెప్తే
అది కాదు. చేసుకోండి. మరు చేయవలసిన కర్మలన్నీ చేసుకోండి. ఎలాక should be done అంటే
అది ఎలాగూ. అదే నిజమైన భక్తి. భగవంతుని చేరటానికి మార్గము ఏమిటి? Band like body
and like hands, and the mind and the process of bhakti. ఈ రకమైన మార్గము
విద్యారంభం కంటే యింతకంటే నిజమైన భక్తి మరొకటి లేదు. సర్వులందు భగవంతుడు ఉన్నాడనే
నిజమే మరు గుర్తించండి.

ప్రేమ స్వరూపులారా! మరందరు భక్తులే. కానీ సర్వేన ఉపదేశం చేసేవారు తోపాటుం చేత మన
కు అప్రవృత్తమై పోతున్నాది. అంగులంగా కాదు అంగులంగా. ఈ అంగులంగా అంగులంగా రెండూ చేరి
అంగులంగా పోతున్నాది. అపనమ్న గాలు వస్తూ వుంటున్నాయి. లోకాన్ని వదిలిపెట్టమని చెప్పటం లేదు హాయిబాబా.

అనుభవంగా అనుభవించాలి? పారమార్థికమైన భావముతో లోకమును అనుభవించు. అది
అనుభవించు. నవ ఆళ్ళనుండి ప్రకృతిలో ప్రవేశించావని భావించు. అది నడవమైన భక్తి. జుతు
అనుభవించిన ఐకమత్యము మానవులకు వుండవచ్చు? కనులకున్న ఐకమత్యం మానవులకు వుండవచ్చు
అనుభవించు యానాడు కనులకంటే వీనపై పాయిసా? కదు. కదు. భగవత్ ఉచ్చార్థికవలం అల్ప
అనుభవించిన దేవులు కూడా సుర్తింతుకుంటూ వచ్చాయి. దీనినే త్విగరాజు

చోమలో బ్రహ్మలో శివకేశవదులలో ప్రేమ మర వెలసియుండె

చేరుదు వహించె సోభారమా నన్ను జ్ఞోపరా

రామ నన్ను జ్ఞోపరా!

అనుభవించిన నవ బ్రహ్మలో కూడా వుంటున్నావు. సర్వజీవులందు వుంటున్నావు. భగవంతుడా! న
అనుభవించు అని త్విగరాజు యీ అనంతము నుంచె అల్పము వరకు ఏకత్వము భావిస్తూ వచ్చాడు.
అనుభవించు మనము పాడు తున్నాం. చోమలో బ్రహ్మలో వున్నావు భగవంతుడా అని పాడు తున్నాం. బ్రహ్మ
అనుభవించు స్వాత్మోపే నమస్కరిస్తున్నాము. చమగా వచ్చి మనలను కుడితే దాన్ని చంపివేస్తున్నాము.
అనుభవించు యిక్కోసమున్నుము. తనకు ఎట్టి బాధలు సంభవించ కూడదు. కానీ చోమలో వుండి నట్టిగ
అనుభవించు మానవులు అనున లేదు. దాచుతునే స్వార్థముగాని, దాచుతునే క్షయముగాని పనుపక్షులలో
అనుభవించు అనున మానవుని యియే దాచుతునే స్వార్థము, దాచుతునే క్షయము దినదినాభివృద్ధి చెం
అనుభవించు తున్నాయి. ప్రేమ స్వరూపులారా! మానవత్వము బాలా దివ్యమైనది కనుక దైవతంతన చేత పవిత్ర
అనుభవించు భావముల చేత దివ్యమైన జీవితము గడపండి. సమాజసేవలో ఎక్కువ పాల్గొనండి. ఇదే సమాజమై
అనుభవించు కైవసేవ. ఒక పటమును, ఒక విగ్రహాన్ని పెట్టి పూజించటం ఏకాగ్ర పూజ అవుతుంది. సమాజంలో
అనుభవించు సేవ చేయుటం వలన అనేకానేక పూజ అవుతుంది. ఏదె చేస్తున్నప్పటికి దైవనామాన్ని ఉత్త
అనుభవించు తాచుకుంటూ కర్మలాభించండి.

1990 ఏప్రిల్ 29వ తేదీ ఆదివారం త్రయ్యాబృందావనంలో భగవాన్ బాబావారి దివ్యోపన్యాసం.